

Arrest

nr. 165 149 van 1 april 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 11 december 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking van 16 januari 2015 met referentnummer REGUL X houdende vaststelling van het rolrecht.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2015.

Gelet op het arrest nr. 163 397 van 3 maart 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen te verschijnen op de openbare terechtzitting van 25 maart 2015 om 13.30 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE SCHUTTER, die *loco* advocaat P. DE BACKER verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 13 juni 2014 dient de verzoekende partij een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie als partner in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap met de heer S.S.

1.2. Op 11 december 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

1.3. Op 5 juni 2015 dient de verzoekende partij een nieuwe aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.4. De verzoekende partij wordt op 16 december 2015 in het bezit is gesteld van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (F-kaart), geldig tot 9 december 2020.

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij heeft ervoor geopteerd een syntheseseminarie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), *“doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”*.

3. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. Het belang moet bestaan op het moment van het indienen van het beroep en moet tevens blijven voort bestaan tot op het ogenblik van de uitspraak.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

In het arrest nr. 163 397 van 3 maart 2016 werd er gewezen op wat volgt:

“Na het sluiten van de debatten en bij nader onderzoek van het dossier blijkt dat er vragen rijzen omtrent het belang van de verzoekende partij bij het bestrijden van de thans aangevochten beslissing, nu zij, zo blijkt uit het wachtregister, in het bezit werd gesteld van een F-kaart geldig tot 9 december 2020. Gelet op de rechten van de verdediging is het passend om de debatten te heropenen teneinde de partijen toe te laten hun standpunt omtrent het belang te doen kennen.”

Ter terechtzitting bevestigt de advocaat van de verzoekende partij dat deze laatste in het bezit werd gesteld van een F-kaart en stelt hij zich met betrekking tot het actueel belang naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

Het blijkt en het staat dan ook buiten betwisting dat de verzoekende partij inmiddels in het bezit werd gesteld van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, geldig tot 9 december 2020. De verzoekende partij heeft thans dus een verblijfsrecht verkregen dat van dezelfde aard is als het verblijfsrecht dat met de thans bestreden beslissing werd geweigerd. De vraag rijst dan ook welk concreet voordeel de verzoekende partij momenteel nog kan bekomen middels een nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het blijkt dat de verzoekende partij geen nuttige gegevens ter beoordeling aanvoert die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752). De verzoekende partij maakt op geen enkele wijze duidelijk welk haar belang is bij het verderzetten van het huidige annulatieberoep. Dit volstaat reeds om het beroep te verwerpen (RvS 30 juni 2004, nr. 133.373).

Wat het bevel om het grondgebied te verlaten betreft, merkt de Raad bijkomend op dat deze beslissing thans geen enkel gevolg meer sorteert vermits de verzoekende partij in het bezit is gesteld van een F-kaart, hetgeen onverenigbaar is met een bevel om het grondgebied te verlaten. Het afleveren van een dergelijke verblijfskaart houdt dan ook impliciet maar zeker de opheffing in van het eerdere bevel om het grondgebied te verlaten. De rechtsgevolgen van het bevel van 11 december 2014 zijn volledig komen te vervallen.

De loutere omstandigheid dat een administratieve rechtshandeling, die geen uitwerking meer heeft, in het rechtsverkeer aanwezig blijft aangezien ze niet uitdrukkelijk is ingetrokken of opgeheven, verantwoordt evenwel op zich niet de nietigverklaring ervan door de Raad. Decisief is immers dat de beslissing de rechtstoestand van de verzoekende partij nog beïnvloedt, hetgeen *in casu* niet blijkt (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Uit wat voorafgaat volgt dat de verzoekende partij niet heeft aangetoond dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing (RvS 30 oktober 2000, nr. 90.617).

Ambtshalve dient derhalve te worden vastgesteld dat het beroep onontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een april tweeduizend zestien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. L. VANDEKERKHOVE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. VANDEKERKHOVE

N. VERMANDER